

Sygn. akt VII U 14/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2018 r. w Warszawie

sprawy (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem M. P.

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 21 listopada 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 14/17

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowana przez pełnomocnika, złożyła w dniu 19 grudnia 2016 r. (data prezentaty w ZUS) odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 21 listopada 2016 r. nr (...) w przedmiocie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu przez M. P.. Pełnomocnik odwołującej się Spółki zaskarżył decyzję w całości, zarzucając jej naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, a także art. 58 k.c. i wniósł o zmianę decyzji poprzez uznanie, że w okresie od 1 września 2016 r. M. P. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej wyjaśnił, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie wynajmu personelu w dniu 1 września 2016 r. Spółka zawarła z M. P. umowę o pracę w charakterze pracownika tymczasowego na stanowisku pracownik ochrony celem skierowania go do pracy w (...), z kolei (...) zamierzał skierować ubezpieczonego do pracy bezpośrednio na strzeżonym obiekcie. Ubezpieczony nie stawiał się jednak do pracy z powodu niezdolności do pracy, a z uwagi na konieczność wywiązania się z kontraktu zawartego

z firmą (...) w dniu 2 września 2016 r. zawarła umowę zlecenie z J. D. (1), który został wynajęty do świadczenia usług ochrony na rzecz ww. firmy.

W tych okolicznościach zdaniem odwołującej wydana przez organ rentowy decyzja jest niezasadna. Organ rentowy w żaden sposób nie wykazał, że zawarcie umowy o pracę

z dnia 1 września 2016 r. miało pozwolić stronom tej umowy lub jednej ze stron na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z ustawy, a w konsekwencji organ ten nie wykazał, aby ww. umowa o pracę została zawarta w celu obejścia przepisów ustawy (odwołanie k. 2-9 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 3 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W ocenie organu rentowego ustalone w toku postępowania okoliczności stanowią podstawę do uznania, że umowa o pracę zawarta między odwołującym a M. P. jest nieważna. Płatnik składek nie kwestionuje faktu niewykonywania pracy przez odwołującego, który od dnia zawarcia umowy był niezdolny do pracy z powodu choroby, a ponadto jedno ze zwolnień lekarskich wystawionych w dniu 2 września 2016 r. zawiera okres niezdolności do pracy od dnia 31 sierpnia 2016 r. do 21 września 2016 r. Dodatkowo organ rentowy wskazał, że M. P. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w ramach umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o., a w trakcie tego zatrudnienia był niezdolny do pracy u tego pracodawcy

od dnia 8 marca 2016 r. Stąd też zdaniem organu rentowego zasadne było przyjęcie, że doszło do naruszenia zasad współzycia społecznego oraz pozorności umowy o pracę między stronami, zaś zgłoszenie do ubezpieczeń miało na celu jedynie uzyskanie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego (odpowiedź na odwołanie k. 27-29 a.s.).

Zainteresowany M. P., zawiadomiony o niniejszym postępowaniu, nie przystąpił do sprawy (k. 60 a.s., k. 99 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zainteresowany M. P. był zatrudniony w (...)

Sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie od 17 marca 2015 r. do 31 sierpnia 2016 r.

jako pracownik ochrony w porze dziennej z wynagrodzeniem 1.750 zł brutto miesięcznie,

w pełnym wymiarze czasu pracy. Zainteresowany miał wykonywać pracę na rzecz (...) Sp. z o.o. Sp. k. W trakcie zatrudnienia odwołującemu wystawiano zwolnienia lekarskie na następujące okresy:

- w 2015 roku – od 14 do 16 kwietnia, od 7 do 10 maja, od 23 do 29 lipca, od 30 lipca do 2 sierpnia, od 19 do 23 sierpnia, od 19 września do 4 października, od 21 do 31 października, od 1 do 14 grudnia;

- w 2016 roku – od 16 do 31 marca, od 1 do 30 kwietnia, od 1 do 31 maja, od 30 maja do 15 czerwca, od 16 czerwca do 15 lipca oraz od 16 lipca do 16 sierpnia.

(umowa o pracę nr (...), załączniki do umowy o pracę, świadectwa pracy, kopie zwolnień lekarskich - koperta k. 74 a.s.).

Zainteresowany posiadał orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności z symbolem 06-E 02-P. Orzeczenie wystawiono w listopadzie 2015 roku na okres od 24 lipca 2012 r.

do 30 listopada 2017 r. (orzeczenie o stopniu niepełnosprawności - koperta k. 74 a.s.).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej również jako (...) Sp. z o.o.) prowadzi działalność gospodarczą jako agencja pracy tymczasowej. Spółka rozpoczęła działalność na przełomie grudnia 2015 r. i stycznia 2016 r. Z dniem 22 stycznia 2016 r. została wpisana do Rejestru Podmiotów Prowadzących (...). W ramach prowadzonej działalności odwołująca współpracuje m. in. z (...) Sp. z o.o. Sp. k. (odpis z KRS

k. 12-14 a.s., informacja z rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia k. 15 a.s., zamówienie k. 16 a.s.).

W dniu 25 sierpnia 2016 r. odwołująca przyjęła od (...)Sp. z o.o. Sp. k. zamówienie personelu (1 osoba) do wykonywania zleconych czynności ochrony obiektów wspólnie z innymi osobami z uwzględnieniem instrukcji i procedur obowiązujących w danym obiekcie na okres od 1 września 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. Personel miał legitymować się następującymi kwalifikacjami: podstawowe przeszkolenie z zakresu ustawy o ochronie osób i mienia, własnoręczne oświadczenie o niekaralności, ukończone 18 lat, posiadanie ubezpieczenia OC i NNW oraz opinia lekarza o możliwości zatrudnienia przy pilnowaniu mienia (zamówienie k. 16 a.s.).

Dnia 12 sierpnia 2016 r. zainteresowany M. P. został skierowany na badanie lekarskie. Skierowanie zostało wystawione przez (...) Sp. z o.o.

Tego samego dnia zainteresowanemu wystawiono orzeczenie w którym wskazano, że M. P., jako pracownik (...)Sp. z o.o., jest zdolny do pracy na stanowisku pracownika ochrony (orzeczenie lekarskie nr. (...) k. 19 a.s., akta osobowe zainteresowanego – skierowanie na badania lekarskie).

W dniu 1 września 2016 r. M. P. podpisał z (...) Sp. z o.o. umowę o pracę tymczasową nr (...). Na podstawie tej umowy zainteresowany miał być zatrudniony na stanowisku pracownika ochrony na okres od 1 września 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy oraz za wynagrodzeniem 1.850 zł brutto. W ramach umowy M. P. miał wykonywać pracę na rzecz (...)

Sp. z o.o. Sp. k. Zgodnie z zakresem obowiązków zainteresowany miał wykonywać następujące czynności: wykonywanie ochrony obiektów zgodnie z instrukcjami, planami ochrony; ścisłe wykonywanie poleceń przełożonych; przystąpienie do pracy w pełnej dyspozycji psychicznej i fizycznej; punktualne rozpoczynanie pracy zgodnie z harmonogramem; sporządzanie protokołów lub meldunków; sporządzanie notatek służbowych ze zdarzeń; prowadzenie dokumentacji przewidzianej na danym obiekcie; dbanie o właściwe oznakowanie obiektów chronionych przez Spółkę; dbanie o mienie powierzone ochronie i mienie pracodawcy; należyta staranność w wykonywaniu powierzonych obowiązków (umowa o pracę (...) k. 123 a.s., zakres obowiązków k. 124 a.s.).

M. P. nie stawiał się w pracy w dniu 1 września 2016 r. (oświadczenie odwołującej – okoliczność bezsporna).

W dniu 2 września 2016 r. zainteresowanemu wydano dwa zwolnienia lekarskie; na jednym wskazano okres niezdolności do pracy od 31 sierpnia 2016 r. do 21 września 2016 r., na drugim zaś od 1 września 2016 r. do 21 września 2016 r. Oba zwolnienia zostały wystawione przez tego samego lekarza, dr J. J., specjalistę z zakresu chorób zakaźnych i neurologii (zwolnienia lekarskie: k. 22 i 154 a.s.). Jednocześnie tego samego dnia (...) Sp. z o.o. zawarła umowę zlecenia nr (...) z J. D. (1). Na podstawie tej umowy J. D. (1) miał wykonywać czynności ochrony na rzecz (...) Sp. z o.o. Sp. k. w okresie od 2 września 2016 r. do 2 listopada 2016 r. w łącznym wymiarze 227 godzin przy stawce 8,16 zł brutto za godzinę (umowa zlecenie k. 20 a.s.).

Zainteresowany przebywał na zwolnieniu lekarskim nieprzerwanie w okresie od 21 września 2016 r. do 22 grudnia 2016 r. (akta osobowe zainteresowanego – zwolnienia lekarskie).

W dniu 21 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję nr (...) na podstawie której stwierdził, że M. P. jako pracownik płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniu: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od 1 września 2016 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że umowa o pracę zawarta w okresie od 1 września 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. jako czynność zmierzająca do obejścia prawa jest nieważna (decyzja ZUS z 21.12.2016 r. – akta rentowe).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, obejmujący dokumenty zawarte w aktach osobowych zainteresowanego, aktach rentowych oraz załączone do akt niniejszej sprawy. Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za wiarygodne, gdyż nie były kwestionowane przez strony postępowania. Mimo prawidłowego zawiadomienia M. P. o toczącym się postępowaniu oraz terminach rozpraw przez tutejszym Sądem nie stawiał się on celem złożenia zeznań w charakterze strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez (...) Sp. z o.o. było niezasadne.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył kwestii podlegania przez M. P. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u odwołującego (...) Sp. z o.o. od dnia 1 września 2016 r.

W niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych zajął stanowisko, zgodnie z którym umowa o pracę zawarta między odwołującą Spółką i zainteresowanym, jako czynność zmierzająca do obejścia prawa w myśl art. 58 § 1 k.c., była nieważna.

Stąd też w niniejszym postępowaniu Sąd rozważał, czy zawarta między stronami umowa o pracę z dnia 1 września 2016 r. była ważna i skuteczna, czy też, zgodnie z twierdzeniem organu rentowego wyrażonym w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, została zawarta jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych i w konsekwencji nie wywołała i nie wywołuje skutków w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 tejsze ustawy dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1778) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne,

które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl art. 13 pkt 1 ustawy następuje to od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. O tym jednak, czy dany stosunek prawny łączący dwa podmioty może być uznany za stosunek pracy, rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Według definicji zawartej w art. 22 ust. 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę,

a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W ujęciu art. 22 § 1 k.p. stosunek pracy to relacja prawna łącząca pracodawcę i pracownika, na której treść składają się wzajemne prawa i obowiązki. Istotą stosunku pracy, w świetle ww. przepisu, jest uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem. Zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy pod kierownictwem pracodawcy w czasie i miejscu przez niego wyznaczonym za wynagrodzeniem. Swoistość stosunku pracy wyraża się w jego cechach, które odróżniają go od stosunków cywilnoprawnych, a także zwyczajowej, okazjonalnej pomocy członków najbliższej rodziny świadczonej na rzecz określonego przedsiębiorcy,

w ramach których świadczona jest praca. Do tych właściwości stosunku pracy należą: dobrowolność zobowiązania, zarobkowy charakter stosunku pracy, osobisty charakter świadczenia pracy oraz podporządkowanie pracownika co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, wyrażające się również w możliwości wydawania pracownikowi poleceń dotyczących pracy.

O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy, stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych, nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy,

ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych. Jednocześnie sam cel zawarcia umowy o pracę w postaci uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczny

z ustawą (art. 58 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Jeżeli w konkretnym przypadku została zawarta umowa o pracę nie naruszająca art. 22 k.p., nie można stawiać zarzutu zawarcia takiej umowy w celu

obejścia prawa, nawet gdy jej cel dyktowany był wyłącznie chęcią uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 stycznia 2016 r., III AUa 574/15; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 lutego 2016 r., III AUa 1559/15).

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy podzielił kwestionowane stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do nieważności zawartej umowy o pracę, jaka miała łączyć odwołującego z zainteresowanym. Jak wynika bowiem z dokonanych przez Sąd ustaleń M. P. w ogóle nie podjął zatrudnienia. Chociaż zainteresowany podpisał sporną umowę o pracę w dniu 1 września 2016 r., to nie zostało w żaden sposób potwierdzone, aby przystąpił do jej wykonywania. Zainteresowany miał rozpocząć pracę już w dniu podpisania umowy, do czego jednak nie doszło, na co wskazywał sam odwołujący. Co więcej, ustalone przez Sąd okoliczności sprawy budzą wątpliwości co do tego, czy zainteresowany w ogóle był w stanie podjąć pracę. W niniejszej sprawie Sąd dysponował dowodami, które wskazują, że zainteresowany jest osobą posiadającą lekki stopień niepełnosprawności z powodów neurologicznych i psychologicznych. Jeszcze w ramach poprzedniego stosunku pracy łączącego go z firmą (...) Sp. z o.o. zainteresowany przebywał na zwolnieniu lekarskim nieprzerwanie od początku marca do 16 sierpnia 2016 r.

W dniu 12 sierpnia 2016 r. wystawiono mu zaświadczenie lekarskie w którym wskazano, że jest zdolny do wykonywania pracy, mimo iż w tym okresie w dalszym ciągu przebywał na zwolnieniu lekarskim. Z kolei w dniu 2 września 2016 r. M. P. otrzymał dwa zwolnienia lekarskie, które zostały wystawione przez tego samego lekarza, mimo tego różniły się do co daty początku niezdolności do pracy zainteresowanego; na jednym wskazano okres niezdolności do pracy od 31 sierpnia 2016 r. do 21 września 2016 r., na drugim zaś od 1 września 2016 r. do 21 września 2016 r. Pomijając już fakt wskazanej wyżej niespójności co do określenia okresu, na jaki zwolnienia zostały wystawione, należało stwierdzić, że zainteresowany już w dniu podpisywania spornej umowy o pracę był niezdolny do pracy.

W tych okolicznościach nie było podstaw do uznania, że łączący odwołującą się Spółkę i zainteresowanego stosunek prawny spełniał cechy określone w art. 22 § 1 k.p. Zainteresowany nie stawiał się w pracy, a więc nie wykonywał jej. Co prawda w orzecznictwie wskazuje się, że w niektórych przypadkach do stwierdzenia, że zaistniał tytuł ubezpieczenia w postaci stosunku pracy wystarczające jest podjęcie przez osobę zatrudnianą czynności zmierzających do wykonywania pracy – np. odbycie szkolenia bhp, instruktażu stanowiskowego, przybycie do siedziby pracodawcy w celu załatwienia ogólnie pojętych formalności związanych z zatrudnieniem bądź też przygotowanie się do świadczenia pracy – o tyle w niniejszej sprawie takie okoliczności nie miały miejsca. Skoro więc o istnieniu tytułu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, jakim jest stosunek pracy, decyduje przede wszystkim faktyczna realizacja tego stosunku poprzez świadczenie pracy,

a zainteresowany pracy nie wykonywał, to nie można uznać, że podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom. O objęciu obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym decyduje faktyczna realizacja umowy o pracę, a zamiar obejścia prawa w rozumieniu art. 58 § 1 k.c. może się przejawiać jedynie w fikcyjnym zawarciu umowy, tj. takim, które nie wiąże się z jej realizacją, a dokonanie zgłoszenia z tego tytułu do ubezpieczenia społecznego następuje jedynie pod pozorem jej realizacji. Dokonanie czynności prawnej dla osiągnięcia skutków, jakie ustawa z nią wiąże, nie ma i nie może mieć na celu obejścia prawa, o ile umowa o pracę jest rzeczywiście realizowana (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 lipca

2015 r., III AUa 1818/14). Zamiar nawiązania umowy o pracę bez rzeczywistego wykonywania tej umowy, świadczy o fikcyjności zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego

z tego tytułu. W sytuacji, w której stronom umowy o pracę przyświeca jedynie intencja włączenia do ubezpieczenia społecznego pod pozorem zawarcia umowy o pracę bez jej rzeczywistego wykonywania, to zawarta umowa nie może rodzić skutków prawnych

i stanowić podstawy do uznania, że osoba, która zawarła taką umowę podlega ubezpieczeniu społecznemu z tego tytułu (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 lipca 2015 r., III AUa 1525/14).

Na marginesie powyższych rozważań Sąd wskazuje, że miał również wątpliwości

co do innych okoliczności, jakie towarzyszyły zatrudnieniu zainteresowanego przez odwołującego. Wskazać należy, że wspomniane zaświadczenie lekarskie z dnia 12 sierpnia 2016 r. zostało wystawione na skutek skierowania zainteresowanego na badania z tego samego dnia, przy czym samo skierowanie zostało wystawione przez odwołującego, mimo,

ż w tym okresie zainteresowany w dalszym ciągu był pracownikiem firmy (...) Sp. z o.o. Dodatkowo zastrzeżenia budziły wyjaśnienia odwołującego co do rozbieżności

w podstawie zatrudnienia zainteresowanego oraz osoby, która miała go zastąpić – J. D. (1). M. P. miał zostać zatrudniony w związku z otrzymaniem przez odwołującego od kontrahenta - (...)Sp. z o.o. Sp. k. – zamówienia na pracownika ochrony na okres od 1 września 2016 r. do 1 grudnia 2016 r. Tymczasem J. D. (1) został zatrudniony na podstawie umowy zlecenie na okres krótszy, niż określono w ww. zamówieniu, tj. od 2 września 2016 r. do 2 listopada 2016 r.

Nie bez znaczenia był dla Sądu fakt, w aktach osobowych M. P. znajdują się podpisane dokumenty w postaci karty szkolenia wstępnego z zakresu bhp, oświadczenia

o zapoznaniu się z oceną ryzyka zawodowego, polisa ubezpieczeniowa itp., na których widnieje podpis zainteresowanego, brak jednak daty jego złożenia jak również podpisu odwołującego. Dokumenty te były również bardzo podobne do dokumentacji, jaką wcześniej zainteresowany podpisywał w trakcie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał skarżoną decyzję organu rentowego

za zasadną. W ocenie Sądu całokształt okoliczności sprawy, w szczególności stan zdrowia zainteresowanego oraz niejasności towarzyszące jego zatrudnieniu dawały podstawy

do uznania, że sporna umowa o pracę nie została zawarta w celu świadczenia przez odwołującego pracy w ramach stosunku pracy określonego w art. 22 § 1 k.p.c. Zaznaczyć należy, że jeśli strona odwołująca się od decyzji organu rentowego, w której organ na podstawie przeprowadzonego postępowania kontrolnego dokonał ustaleń dla niej niekorzystnych, zaprzecza twierdzeniom wyrażonym przez ten organ w skarżonej decyzji,

to zgodnie z regułą wyrażoną w art. 6 k.c. powinna w postępowaniu przed sądem odwoławczym nie tylko podważyć trafność poczynionych w ten sposób ustaleń dotyczących podleganiu ubezpieczeniom społecznym, lecz także wskazać okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materiale dowodowym, z których byłoby możliwe wyprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem strony odwołującej. Odwołująca Spółka nie wykazała w sposób przekonujący, aby wykonywanie pracy przez zainteresowanego faktycznie miało miejsce, zaś okoliczności towarzyszące jego zatrudnieniu budziły wątpliwości co do faktycznych zamiarów, jakim kierowały się strony przy podpisywaniu spornej umowy

o pracę.

Sąd Okręgowy zważył ponadto, że (jak oświadczył pełnomocnik organu rentowego na rozprawie w dniu 15 stycznia 2018 roku) Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie

VII U 6561/16 wyrokiem z dnia 21 listopada 2017 roku oddalił odwołanie M. P. od decyzji z dnia 21 listopad 2016 roku

Z tych też względów Sąd Okręgowy uznał skarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za prawidłową, zaś odwołanie (...) Sp. z o.o., jako niezasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

SSO Włodzimierz Czechowicz

Zarządzenie: (...)

(...)